

РЕШЕНИЕ

№ 1890

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12390** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град (ОДБХ – [населено място]) против Решение от 15.09.2020 г., постановено по НАХД № 5079/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99 - ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 275/12.09.2019 г., издадено от директора на ОДБХ – [населено място], с което на основание чл. 43, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за храните (отм.) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на [фирма] за нарушение на чл. 17, ал. 1 ЗХ (отм.).

В жалбата се твърди, че решението е постановено при несъобразяване със събраните доказателства и в противоречие с материалния и процесуалния закон. Излагат се доводи за надлежно описание на нарушението по чл. 17 ЗХ (отм.). Счита, че отмяната на този закон не води до приложение на чл. 3, ал. 2 ЗХ, тъй като в действащия към момента ЗХ е предвидено наказание за същото нарушение. Моли за отмяна на решението на районния съд и вместо него да постанови друго по същество, с което да се потвърди изцяло издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на същата. Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд - София-град, XI – ти касационен състав, в качеството си на

касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови своето решение Софийски районен съд, 99 - ти наказателен състав е установил следната фактическа обстановка:

На 17.07.2019 г. служители на ОДБХ – С. град извършили проверка в кафе – клуб, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. Установили, че стените на места били с нарушена цялост и били замърсени с мазнини. Замърсена била аспирационната система, липсвали плафони на осветителните тела в кухненския блок, хладилните съоръжения били замърсени и на места имало корозия, липсвали предпазни капаци на съдовете за събиране на отпадъци. В кухненския блок имало ненужни вещи, които не били свързани с дейността на обекта и затруднявали почистването и дезинфекцията. Липсвали еднократни почистващи средства за ръцете на персонала, хавлиените кърпи за ръцете били замърсени. Посоченото били отразено в констативен протокол.

Въз основа на тези данни, получени при проверката, е съставен АУАН и впоследствие е издадено НП за нарушение на чл. 17, ал. 1 ЗХ (отм). Административно – наказващият орган е приел, че не са спазени хигиенните изисквания и не са приложени добрите хигиенни практики на всички етапи от производството, преработката и дистрибуцията.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че отменената разпоредба на чл. 17, ал. 1 ЗХ е обща, а съгласно ал. 2 на същия член конкретните изисквания се определят от наредба на министъра на земеделието, храните и горите. В тази наредба били посочени конкретните хигиенните изисквания и добрите хигиенни практики, но в АУАН и НП не били посочени конкретната правна норма от подзаконовия нормативен акт, която е нарушена. Допълнително се отбелязва, че в настоящия действащ ЗХ не въвежда задължения за спазване на хигиенни изисквания и добри практики, а били регламентирани в наредба

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Съгласно приложимата към случая разпоредба на чл. 17, ал. 1 от Закона за храните от 1999 г. (отменен ДВ, бр. 52/09.06.2020 г.) производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания и да прилагат добри практики на всички етапи на производството, преработката и дистрибуцията на храните.

Според чл. 17, ал. 2 ЗХ (отм) министърът на здравеопазването и министърът на земеделието, храните и горите определят с наредба: 1. изискванията към производителите и търговците на храни, включително към лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности; 2. хигиенните изисквания при първичното производство; 3. хигиенните изисквания към обектите за производство и търговия с храни; 4. условията за производство и търговия с храни.

Правилно въззивният съд е приел, че нормата на чл. 17, ал. 1 ЗХ (отм.) е бланкетна и тя препраща към съответните подзаконовни нормативни актове, издадени в изпълнение на чл. 17, ал. 2 ЗХ от министъра на земеделието, храните и горите. Административно-наказващият орган е следвало да посочи законовите разпоредби от

приложимата Наредба № 5 за хигиената на храните, установяващи конкретните изисквания и добри практики. Административно-наказващият орган е бил длъжен да определи конкретната материалноправна норма, под която следва да бъде подведено описаното нарушение, т. е. съответните разпоредби от Наредба № 5 от 2006 г. за хигиената на храните, а не да квалифицира нарушението като неспазване на чл. 17, ал. 1 от ЗХ. Нормата на чл. 17, ал. 1 от ЗХ е с бланкетно съдържание и същата следва да бъде попълнена с конкретна разпоредба от съответен подзаконов нормативен акт съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗХ.

Неизпълнението на горните изисквания води до нарушение на нормите на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, поради което правилно е отменено наказателното постановление, доколкото по този начин се прегражда пътя на защита на санкционираното лице. Безпредметно е обсъждането на останалите доводи в касационната жалба, тъй като описаното нарушение е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, при което евентуалната тяхна основателност няма да доведе до друг краен резултат.

С оглед всички гореизложени съображения съдът намира, че не са налице касационни основания на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора, направеното искане от страна на пълномощника на ответника по касационната жалба и представения договор за правна помощ, съдът следва да присъди разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.09.2020 г., постановено по НАХД № 5079/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99 - ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 275/12.09.2019 г., издадено от директора на ОДБХ – [населено място], с което на основание чл. 43, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за храните (отм.) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на [фирма] за нарушение на чл. 17, ал. 1 ЗХ (отм).

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – С. град да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 500 лева, представляваща направени разноси в касационното производство.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: